

ΚΑΠΟΙΟΣ δαίμονας φαίνεται ότι μου πιέζει το στήθος, τη νύχτα που κοιμώμαι, κι' έτσι εφιάλτες άταίσιοι με ταράζουν. Στάθνειρά μου πάντα βλέπω—μά κοιμώμαι άραγε Θεέ μου, ή είμαι ξύπνιος; — Ένα κεφάλι Κινέζου αίματολούστο, να γελάει σαρκαστικά μπροστά κατάπληκτα μάτια μου...

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

TOY LOUIS CHADOURNE

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΥΠΝΟΒΑΤΟΥ

(Χειρόγραφα κτηρινισμένα και μισοφαγωμένα κι' τους ποντικούς, που βρέθηκαν σε μία καρτίνα του παλιού θαλασσιού «Μαίρου Γκρήνη».)

Μά σε ποιά μάτια, άραγε;... Στά μάτια του κορμιού μου, ή στα μάτια της ψυχής μου;

Πίνω με μανία όποιο, για νάβρω άναούρησι, και για να λουτρούμαι επί τέλους απ' το άμειλιτο κνήρι από σατανικού κομμένου κεφαλαίου. Μά ούτε κι' αυτό άκόμο το πασιλίτο ναρκωτικό, δέν μπορεί να άναουρήσει: Φαίνεται, πως ή ψυχή του νεκρού θρονιάστηκε όριστικά μέσα μου και βυθώνει την ξεκουρισμένη ύπαρξή μου σάν λαίμαργο, άπαισιο, και κρυερό χιαστούδι...

Τι να συμβαίνει άραγε;... Τι θέλει διαρκώς μπροστά μου έκείνος ό Κινέζος;... Και γιατί μονάχα το κεφάλι του;... Και γιατί νάναι κι' αυτό κομμένο και λουσιμένο στο αίμα;... Τι να συμβαίνει άραγε; Τι;... Τι;...

Στο μυαλό μου φέρνω την τρομακτική αυτή μορφή πολλές φορές. Είνε γνωστή μου, άλλως τε, Είνε ή μορφή του Λιάου-Τις, του Κινέζου κωμαριέρη στο ξενοδοχείο «Μπενάρες»...

Μά το ξενοδοχείο «Μπενάρες» βρίσκεται κοντά στην απόβαση του λιμανιού της Τρινιδάδ. Και το λιμάνι αυτό, το άφησαμε έδω και τρεις μέρες. Τι θέλει τώρα, έδω στην καρτίνα της «Μαίρου Γκρήνη», το κεφάλι του Κινέζου κωμαριέρη;...

Και γιατί, μά γιατί, Θεέ μου, είνε κομμένο κι' αίματολούστο;... Γιατί γεμίζει τις ταραχμένες νύχτες μου με τρόμο ύπερφυσικό;... Γιατί με κινηράει άδιάλοχα, έδω καταμεσής στον άδειο, αυτός ό Κινέζος κωμαριέρης, που με περιτομήθηκε πέντε μέρες, όσες ήμεινα ακριθώς σε κείνο το ξενοδοχείο;...

Σήμερα το πρωί, ό γιατρός του θαλασσιού κι' έπισκόπηφθηκε άποφασίμως στην καρτίνα μου.

—Τι συμβαίνει, γιατρέ μου;... του είπα. Γιατί ζεις αυτό το άνηχο ύψος;...

—Κοιμήθηκα καλά;... μου λέει.

Κι' εγώ του άποκαθάρσα: —Ναι;... Όχι;... "Η, μά κι' εγώ καλά-καλά δέν ξέρω;... Μου φαίνεται πως έβλεπα όλο κι' εφιάλτες;...

Κάτι το άνεπίστο, κάτι που δέν μπορώ να σας καθορίσω, μοίσαγγε δυνατά το λαργύκι... Κάτι, σάν πελώριο πλάσι, με πατούσε βαρειά στο στήθος;... Κι' όμως δέν νοιώθω τίποτε τώρα;... Μου φαίνεται σάν να κοιμήθηκα γαλήνια, και το μυαλό μου — καθώς και τα νεύρα του κορμιού μου—είνε ξεκούραστα τελείως;...

Ο γιατρός με κίτταξε παράξενα και μούπε ξερό και σурάτα:

—Κι' όμως δέν κοιμήθηκα καθόλου άπόψε;... Κλειστήρατε στην καρτίνα σας μεσάνυχτα περασμένα, ξαπλώσατε για λίγα λεπτά της ώρας, κι' ύστερα σηκωθήρατε;... Φορέσατε ένα καταμυρο μαγιώ, σφιχτά κολλητό στο κορμί σας, βγήρατε κατόπιν στον σκοτεινό διάδρομο, κι' άρχισατε να κυκλοφορείτε — να γλυτώσατε, μάλλον — άδελφές σχεδόν κι' άδούριβα στις πιο σκοτεινές, μά και στις πιο έρημιζές γωνιές του κομμιμένου θαλασσιού;... Καί;...

—Έμμηξα τα γέλια. Είδα τον γιατρό ν' ανατριχιάζει από άκουσμα του γέλιού μου, και τα λόγια του να παχύνουν στην άκρη των μουσουλινιμένων από φρέση χειλιών του;... Όπισθοχώρησε γρήγορα, άνοιξε την πόρτα της καμπίνας μου, έγεννε κάτι σε κάποιους που δέν έβλεπα κι' άμέσως φάνηκαν δυο ναύτες με φανελάια και με γυνιά να σιδερένια μετράστα άναποδογυρισμένοι και δεμένους σφιχτά και στερεά. Οι ναύτες κατόπιν με ξαπλώσαν άνάσκελα στο πάτωμα, μούβαλαν ένα προσκέφαλο μαλακό στο κεφάλι και σ' ένα γνήμιο πλάσι του παράξενου έκείνου γιατρού, έβγαλαν άμέσως κλεινόντας την πόρτα κι' άφίνογιάς μας βόνου;...

Ο γιατρός ξαναόκησε επάνω μου και μούπε ύπακοφα: —Μην παραξενεύστε για τα κωματά μου αυτά;... Έτσι καθώς είστε, θα μ' άκούσατε ός το τέλος δίχως άνησυχίες;... Λοιπόν, έπί που γλυτώσατε στους έρημιζούς διαδρομούς του θαλασσιού, κάποιος ναύτης, που τυχαία είδε απ' το άνοιχτό έσωτερικό φεγγίτη της καμπίνας σας τις άλλόκοτες αυτές κινήσεις σας, έτρεξε κι' είδοποίησε τον πλοίαρχο;...

—"Ήμουν με τον πλοίαρχο κι' εγώ, στο καπνιστήριο. Τρέξαμε προσεχτικά κι' άρχισαμε να σας παρακολούθουμε. Το βήμα σας ήταν μηχανικό κι' άδούριδο, ή κινήσεις σας μούδιασμένες και τα μάτια σας δρόνουνχα;... Κι' όμως, κοιμήσασταν όρθιοι, φίλε μου!... Σγυρά!... Πουχίλα!... Μην ταράζεστε;... Άφησατε με να τελειώσω και θα ήθελε πως είστε θύμα κάποιας τρομερής, σατανικής καταχθονίας μοίρας;... Λοιπόν, έσεί που περπατούσατε άλώστα, με το κεφάλι ψηλά και

με τα μάτια σας δρόνουνχα, σταματήσατε για μία στιγμή. Το δεξί σας χέρι γραβούλαρε στο πλάσι του μηρού σας — σε κάποια κνήρη του τσάτη— κι' άμέσως κάποιο ξυράφι γυάλισε στο άδύναμο φρέσι του μηρού και σκοπισμένου λαίμαριού;...

...Τότε πήρατε μία στάσι δριματική και το πρόσωπό σας συστέθηκε από έκφρασι άσπιδωτή. Κι' ένω χονδρές σταλαγματιές από ιδρώτα γυάλιζαν στο μέτωπό σας, τα χέρια σας κωνήθησαν σάν γύσφαζαν κωνίνα, και το στήθος σας άνασχερόταν όλο πνιχτά βογγήλια;...

...Έπειτα ξαναγεμάσατε στην καρτίνα σας, ξενοθήρατε το μαγιώ σας, το κνήρατε μαζί με το ξυράφι στη βαλίτσα σας και ξαπλώθηκα άνάσκελα στο κρεβάτι, βογγώντας πονεμμένα;...

...Ο πλοίαρχος, μούδιασμένος απ' τη φρέση, δέν έβγαλε μιλιά. Μά έγώ, όθινοντας στο πρόσωπό σας το δυνατό φρέσι της ήλεκτρικής μου λάμπας, έξαχρόμωσα πως, ένω τα μάτια σας ήσαν άνοιχτά και γλαρά, σεις ώστόσο δέν με βλέπατε;...

...Κι' όχι; αυτό μονάχα, άλλα κι' ή κόρης των παιδιών σας ήσαν σκεδόν άναίσθητες στη φροσολύμωρα έκείνη, ένω το κορμί σας ό-λάκιλο ήταν πείσι σάν χαλιμένο;...

...Πέστε μου τώρα: Θυμιάτε τίποτε απ' αυτά;...

Κίτταξα τον γιατρό σάν να θανατούσαν, άγανακτισμένος σκεχρόνος για τη δυσάρεστη έκείνη περιπέτεια μου με τους ναύτες και ξεφρόνανα νευρικά και δυνατά:

—Τι σημαίνουν όλα αυτά, γιατρέ;... Πέστε να με λύσουν άμέσως;... Θ' άναφερθώ στον πλοίαρχο;... Είστε όλοι ίππύθηνα;... Θα σάς καταγγείλω;...

Ο γιατρός κούνησε το κεφάλι του θλιβερά, "Εσκαψε επάνω μου, κι' έκίτταξε επάνω στα μάτια μου μούδιασμένα:

—Περαττές ή διαμαρτυρίες σας, ύστατισμένα είναι κι' ή μ α τ ι α, φίλε μου;... Η έλλογικότητα της σφύξης σας και το αιδούριτο της άγανακτισούς σας με πείθουν ότι είστε θύμα μιας σκοτεινής, άποκομής, άλλόκοτης δυνάμεως;... Η άγνωστη αυτή δύναμι—κακή μοίρα, δικαιοσύνη του Έγώ σας καθόλου άποδοχή, κι' εγώ δέν ξέρω τελοςπάντων τί ακριθώς—σας σπρώχνει άδελιά σας σε πράξεις αβύσσους αφανούς και;... και πούδν έ γ κ λ η η μ α τ ι κ έ σ ; ...

Άλως να θέλω, ένα σφίξι συμπλόνασε το κορμί μου, κίτταξα άφρατα τον γιατρό και γλώμισα σάν πλάμα. Έκείνος έξακολούθησε:

—Ζούμε σε σκοτεινά, άνεξέρενητα άκόμο ψυχικά βασίλεια. Ένας έντονος ύπνοδιασμός ταράζει τις νύχτες σας, γεμίζει πούδν συχνά τον ύπνο σας με θανατάταίσι, και σάς παρασύρει σε διαβήματα άλλους άπάνθινα και δίχως σημασία, μά κι' άλλοτε επικίνδυνα κι' έργαλειωτικά για σάς και για τους άλλους;...

—Έξηγήρατε, πρέσ Θεού, γιατρέ μου!... σίβλαξα με άγονία.

—ΣΚΟΤΩΣΑΤΕ πένν πέντε μέρες τον Κινέζο κωμαριέρη του ξενοδοχείου «Μπενάρες», ένω θαρκώσατε—έίμαι βέβαιος γι' αυτό—σε κατάλληλα ύπνοδιασμός;...

Μούγρησα απ' τον πόνο μου και λιποθύμησα;...

...Όταν με συνέφεραν, ήμουν λιμένος πείσι και ξαπλωμένος στο κρεβάτι του νοσοκομίου της «Μαίρου Γκρήνη». Ο γιατρός, στικμένος στο προσκέφαλό μου, κνήριζε συμπνετικά:

—Έτσι είνε, φίλε μου;... Προχθές τη νύχτα πάσαμε για λίγες ώρες σ' ένα μικρό λιμάνι;... Ο λιμενοφύλακας έδωσε στον πλοίαρχο ένα έπιγυρο τηλεγράφημα;... Τηλεγράφημα απ' την Τρινιδάδ σε όλα τα λιμάνια, για τη σφαγή με το ξυράφι κάποιου Κινέζου κωμαριέρη στο ξενοδοχείο «Μπενάρες»;... Φόνος και ληστεία μαζί;... Ο πλοίαρχος διάταξε μυστικά την παρακολούθησι όλων των έπιβατών, και περισσότερο έκείνων που είχαν διαμείνει στο ξενοδοχείο έκείνο;...

...Ένας απ' αυτούς είσατε και σεις;... Η παρακολούθησι σας άποκόλλησε την άκρη του μυστηρίου, το όποιο διαλεικάνθηκε τελείως όταν λιποθύμησατε;... Μιά έφρινα στη βαλίτσα σας, μάς έπαισε πως ή ύπαρξή μας ήσαν δίχως;... Το μαγιώ σας ήσαν γεμιστά από κνήδες αίματος ξεροού, και το ξυράφι σας σκοπισμένο έκείνης από αίμα;...

—Γιατρέ μου, και τώρα;... Μήπως ή λαμητύμος;...

—Όχι, δ υ σ τ υ χ ω σ, φίλε μου;... Κάτι χειρότερο σε περιμένει;... Σε περιμένει το ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟ!;...

...Όταν με συνέφεραν, ήμουν λιμένος πείσι και ξαπλωμένος στο κρεβάτι του νοσοκομίου της «Μαίρου Γκρήνη». Ο γιατρός, στικμένος στο προσκέφαλό μου, κνήριζε συμπνετικά:

—Έτσι είνε, φίλε μου;... Προχθές τη νύχτα πάσαμε για λίγες ώρες σ' ένα μικρό λιμάνι;... Ο λιμενοφύλακας έδωσε στον πλοίαρχο ένα έπιγυρο τηλεγράφημα;... Τηλεγράφημα απ' την Τρινιδάδ σε όλα τα λιμάνια, για τη σφαγή με το ξυράφι κάποιου Κινέζου κωμαριέρη στο ξενοδοχείο «Μπενάρες»;... Φόνος και ληστεία μαζί;... Ο πλοίαρχος διάταξε μυστικά την παρακολούθησι όλων των έπιβατών, και περισσότερο έκείνων που είχαν διαμείνει στο ξενοδοχείο έκείνο;...

...Ένας απ' αυτούς είσατε και σεις;... Η παρακολούθησι σας άποκόλλησε την άκρη του μυστηρίου, το όποιο διαλεικάνθηκε τελείως όταν λιποθύμησατε;... Μιά έφρινα στη βαλίτσα σας, μάς έπαισε πως ή ύπαρξή μας ήσαν δίχως;... Το μαγιώ σας ήσαν γεμιστά από κνήδες αίματος ξεροού, και το ξυράφι σας σκοπισμένο έκείνης από αίμα;...

—Γιατρέ μου, και τώρα;... Μήπως ή λαμητύμος;... Όχι, δ υ σ τ υ χ ω σ, φίλε μου;... Κάτι χειρότερο σε περιμένει;... Σε περιμένει το ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟ!;...

...Όταν με συνέφεραν, ήμουν λιμένος πείσι και ξαπλωμένος στο κρεβάτι του νοσοκομίου της «Μαίρου Γκρήνη». Ο γιατρός, στικμένος στο προσκέφαλό μου, κνήριζε συμπνετικά:

—Έτσι είνε, φίλε μου;... Προχθές τη νύχτα πάσαμε για λίγες ώρες σ' ένα μικρό λιμάνι;... Ο λιμενοφύλακας έδωσε στον πλοίαρχο ένα έπιγυρο τηλεγράφημα;... Τηλεγράφημα απ' την Τρινιδάδ σε όλα τα λιμάνια, για τη σφαγή με το ξυράφι κάποιου Κινέζου κωμαριέρη στο ξενοδοχείο «Μπενάρες»;... Φόνος και ληστεία μαζί;... Ο πλοίαρχος διάταξε μυστικά την παρακολούθησι όλων των έπιβατών, και περισσότερο έκείνων που είχαν διαμείνει στο ξενοδοχείο έκείνο;...

...Ένας απ' αυτούς είσατε και σεις;... Η παρακολούθησι σας άποκόλλησε την άκρη του μυστηρίου, το όποιο διαλεικάνθηκε τελείως όταν λιποθύμησατε;... Μιά έφρινα στη βαλίτσα σας, μάς έπαισε πως ή ύπαρξή μας ήσαν δίχως;... Το μαγιώ σας ήσαν γεμιστά από κνήδες αίματος ξεροού, και το ξυράφι σας σκοπισμένο έκείνης από αίμα;...

—"Ήμουν με τον πλοίαρχο στο καπνιστήριο;..."

...Όταν με συνέφεραν, ήμουν λιμένος πείσι και ξαπλωμένος στο κρεβάτι του νοσοκομίου της «Μαίρου Γκρήνη». Ο γιατρός, στικμένος στο προσκέφαλό μου, κνήριζε συμπνετικά:

...Όταν με συνέφεραν, ήμουν λιμένος πείσι και ξαπλωμένος στο κρεβάτι του νοσοκομίου της «Μαίρου Γκρήνη». Ο γιατρός, στικμένος στο προσκέφαλό μου, κνήριζε συμπνετικά: